

Torek, 14. marec 2017

P8_TA(2017)0074

Enako obravnavanje moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2017 o uporabi Direktive Sveta 2004/113/ES o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (2016/2012(INI))

(2018/C 263/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 19(1) in člena 260 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju Protokola št. 1 o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji,
- ob upoštevanju Protokola št. 2 o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju poročila Komisije o uporabi Direktive Sveta 2004/113/ES o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (COM(2015)0190),
- ob upoštevanju smernic Komisije z dne 22. decembra 2011 za uporabo Direktive Sveta 2004/113/ES na področju zavarovanja v skladu s sodbo Sodišča Evropske unije v zadevi C-236/09 (Test-Achats) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sodbe Sodišča Evropske unije z dne 1. marca 2011 v zadevi C-236/09 (Test-Achats) ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, zlasti njenega člena 3, v katerem je „spol“ opredeljen kot „družbeno oblikovane vloge, vedenje, dejavnosti in lastnosti, ki v posamezni družbi veljajo kot primerni za ženske in moške“,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Evropska agenda za sodelovalno gospodarstvo (COM(2016)0356),
- ob upoštevanju študije *European Implementation Assessment on Gender Equal Access to Goods and Services – Directive 2004/113/EC* (Evropska ocena izvajanja načela enakosti spolov pri dostopu do blaga in storitev – Direktiva 2004/113/ES), ki jo je januarja 2017 pripravila Služba Evropskega parlamenta za raziskave ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju poročila mreže Equinet iz novembra 2014 z naslovom *Equality Bodies and the Gender Goods and Services Directive* (Organi za enakost in direktiva o enakem dostopu moških in žensk do blaga in storitev),
- ob upoštevanju poročila Evropske mreže pravnih strokovnjakov s področja enakosti spolov iz leta 2014 z naslovom *Gender Equality Law in 33 European Countries: How are EU rules transposed into national law?* (Pravo o enakosti spolov v 33 evropskih državah: Kako so predpisi EU preneseni v nacionalno pravo?),

⁽¹⁾ UL L 373, 21.12.2004, str. 37.

⁽²⁾ UL C 11, 13.1.2012, str. 1.

⁽³⁾ UL C 130, 30.4.2011, str. 4.

⁽⁴⁾ PE 593.787.

Torek, 14. marec 2017

- ob upoštevanju poročila Evropske mreže pravnih strokovnjakov s področja enakosti spolov iz julija 2009 z naslovom *Sex Discrimination in the Access to and Supply of Goods and Services and the Transposition of Directive 2004/113/EC* (Diskriminacija na podlagi spola pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi ter prenos Direktive 2004/113/ES),
 - ob upoštevanju sodbe Sodišča v zadevi C-13/94, da pravica do nediskriminacije na podlagi spola lahko vključuje tudi diskriminacijo, ki izhaja iz spremembe spola osebe⁽¹⁾, pa tudi raziskave Agencije Evropske unije za temeljne pravice o osebah LGBTI in njenega poročila z naslovom *Professionally speaking: challenges to achieving equality for LGBT people* (Mnenje stroke: izzivi pri doseganju enakosti za osebe LGBT), vse na področju blaga in storitev,
 - ob upoštevanju predloga Komisije za direktivo Sveta o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na vero ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost (COM(2008)0426) ter stališča Parlamenta o predlogu z dne 2. aprila 2009⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. januarja 2016 o zunanjih dejavnikih, ki ovirajo podjetništvo med ženskami v Evropi⁽³⁾,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravice žensk in enakost spolov in mnenj Odbora za promet in turizem ter Odbora za pravne zadeve (A8-0043/2017),
- A. ker je boj proti diskriminaciji na podlagi spola, tako neposredni kot posredni, na področju blaga in storitev bistveni del načela enakosti moških in žensk, ki je temeljna vrednota Evropske unije, in ker Pogodbi in Listina Evropske unije o temeljnih pravicah prepovedujejo diskriminacijo na podlagi spola ter določajo, da se mora enakost moških in žensk zagotoviti na vseh področjih in v vseh državah članicah EU;
- B. ker je z Direktivo 2004/113/ES (v nadaljnjem besedilu: direktiva) načelo enakega obravnavanja moških in žensk razširjeno onkraj področja zaposlovanja in trga dela tudi na področje dostopa do blaga in storitev ter oskrbe z njimi;
- C. ker direktiva prepoveduje neposredno in posredno diskriminacijo na podlagi spola pri dostopu do blaga in storitev, ki so na voljo javnosti, ter oskrbi z njimi, tako v javnem kot v zasebnem sektorju;
- D. ker se direktiva uporablja za vse blago in storitve, ki se opravljajo proti plačilu, v smislu člena 57 PDEU in glede na ustrezno sodno prakso Sodišča Evropske unije; ker ni nujno, da storitev plača oseba, za katero se storitev izvede, in je lahko v obliki posrednega plačila, ki ne vključuje nujno prejemnika storitve;
- E. ker medijski in oglaševalski sektor, z izobraževanjem povezane storitve in storitve, ki se zagotavljajo znotraj zasebne sfere, ne spadajo na področje uporabe direktive; ker imajo države članice zakonodajna pooblastila, da zagotovijo enako obravnavo žensk in moških na drugih področjih, in ker v nekaterih primerih nacionalna zakonodaja presega obveznosti iz direktive, saj pokriva tudi diskriminacijo med moškimi in ženskami v medijih, oglaševanju in izobraževanju;
- F. ker je bila direktiva prenesena v nacionalno pravo vseh 28 držav članic; ker je v skladu s poročilom Komisije leta 2015 s šestimi državami članicami še vedno potekal intenziven dialog o zadostnem izvajanju direktive;

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:1996:170. Glej tudi skupna izjava Sveta in Komisije, Dodatek k izidu postopka o predlogu direktive Sveta o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (st.15622/04 ADD 1).

⁽²⁾ UL C 137 E, 27.5.2010, str. 68.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0007.

Torek, 14. marec 2017

- G. ker je Sodišče v zadevi Test-Achats sklenilo, da je člen 5(2) direktive v nasprotju z uresničevanjem cilja enake obravnave moških in žensk; ker se ta določba od 21. decembra 2012 dalje šteje za neveljavno, posledično pa so enake premije in denarna nadomestila za oba spola obvezne v vseh državah članicah;
- H. ker so med glavnimi problematičnimi področji pri izvajanju direktive preveč restriktivno razumevanje pojma blaga in storitev, široke in včasih nejasne utemeljitve neenakega obravnavanja na podlagi člena 4(5), pa tudi nezadostno varstvo žensk zaradi materinstva in nosečnosti;
- I. ker je pri prepovedi diskriminacije pomembno spoštovati druge temeljne pravice in svoboščine, vključno z varstvom zasebnega življenja in poslovanja v njegovem okviru ter versko svobodo;
- J. ker bi leta 2008 predlagana direktiva o enakem obravnavanju varstvo pred diskriminacijo na podlagi vere ali prepričanja, starosti, invalidnosti in spolne usmerjenosti razširila s trga dela na socialno zaščito, tudi socialno in zdravstveno varstvo, socialne ugodnosti, izobraževanje ter dostop do blaga in storitev in oskrbo z njimi; ker Svet še ni sprejel stališča o tem predlogu direktive;
- K. ker je nedavno sporočilo Komisije o evropski agendi za ekonomijo delitve sicer dobro izhodišče za spodbujanje in učinkovito regulacijo tega sektorja, hkrati pa je treba v prihodnje analize in priporočila na tem področju vključiti vidik enakosti spolov in upoštevati določbe direktive;
- L. ker je izkoriščanje celotnega potenciala direktive odvisno od učinkovitega in doslednega vključevanja načela enakosti spolov v ustrezne sektorje, za katere se uporabljajo;
- M. ker je delo evropske mreže organov za enakost bistveno za boljše izvajanje zakonodaje o enakem obravnavanju ter usklajevanje sodelovanja in izmenjavo dobre prakse med nacionalnimi organi za enakost v EU;

Splošni vidiki

1. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da uporaba direktive ni enotna in se v posameznih državah članicah razlikuje ter da so kljub doseženemu napredku na tem področju pri njenem izvajanju še vedno težave in vrzeli, ki jih je treba v nekaterih državah članicah in v nekaterih sektorjih nemudoma odpraviti; poziva Komisijo, naj v dialogu z državami članicami prednostno obravnava preostale vrzeli pri izvajanju; poudarja, da imajo države članice ključno vlogo pri izvajanju zakonodaje in politike EU, ter meni, da bi bila lahko za zagotovitev doslednega izvajanja direktive potrebna večja podpora s strani regionalnih in lokalnih organov ter sodelovanje s civilno družbo, kot tudi smernice držav članic za industrijo;
2. je seznanjen s poročilom o uporabi direktive, ki ga je Komisija po prvem poročanju leta 2009 predstavila z veliko zamudo;
3. ugotavlja, da je v poročilu Komisije sicer navedeno, da pri izvajanju vrste določb direktive niso bile izpostavljene posebne težave, da pa ta trditev temelji na zelo majhnem številu poročanj o diskriminaciji; ugotavlja tudi, da je na splošno na voljo zelo malo informacij in da se zbiranje podatkov na tem področju med državami članicami precej razlikuje;
4. poudarja, da je eden od izzivov, s katerim se soočajo nekatere države članice, nizka ozaveščenost oblikovalcev politik, ponudnikov storitev in državljanov o pravicah in zaščiti državljanov, ki jih zagotavlja direktiva; poudarja, da je lahko posledica pomanjkanja znanja in ozaveščenosti javnosti o direktivi nižje število pritožb zaradi diskriminacije na podlagi spola; poziva države članice, Komisijo in ustrezne deležnike, naj po možnosti v sodelovanju z organizacijami za varstvo potrošnikov širijo ozaveščenost o določbah direktive, da bi se enakemu obravnavanju na področju blaga in storitev pripisovalo večji pomen;

Torek, 14. marec 2017

5. ugotavlja, da je le nekaj držav članic poročalo o sprejetih posebnih določbah o pozitivnih ukrepih; poziva države članice, naj bolje vključijo in spodbujajo določbe pozitivnih ukrepov, ki v skladu z direktivo temeljijo na legitimem cilju, njihov namen pa je preprečevanje ali kompenzacija za neenakosti med spoloma;

Zavarovalništvo, bančništvo in finančni sektorji

6. pozdravlja, da države članice v nacionalni zakonodaji izvajajo sodbo v zadevi Test-Achats in da je bila nacionalna zakonodaja spremenjena na pravno zavezujoč način; poudarja, da še vedno obstajajo težave glede skladnosti nacionalne zakonodaje s sodbo, na primer v okviru sistemov zdravstvenega zavarovanja ter z vidika popolne odprave diskriminacije zaradi nosečnosti in materinstva;

7. poudarja, da ima ta sodba izenačevalen učinek na pokojnine ter prepoveduje uporabo aktuarskih faktorjev na podlagi spola v zavarovalniških pogodbah in določa, da morajo biti premije in ugodnosti v zasebnih zavarovalnih shemah, tudi v pokojninah, za oba spola enake; ugotavlja, da se ta sodba uporablja le za zasebne sheme, pravilo o enakih pogojih za oba spola pa je dobra praksa za zmanjšanje razlik v pokojninah med spoloma; pozdravlja odločitev nekaterih držav članic, da z razširitvijo pravila o enakih pogojih za oba spola na druge vrste zavarovanj in pokojnin, tudi poklicnih pokojninskih shem, presežejo obseg sodbe, da bi zagotovile enakost med spoloma na tem področju; spodbuja druge države članice, naj po potrebi storijo enako;

8. meni, da je zagotovitev ustreznega in doslednega izvajanja sodbe ključnega pomena; poziva Komisijo, naj s pomočjo rednih poročil spremlja skladnost s temi predpisi v državah članicah za zagotovitev, da bodo morebitne vrzeli odpravljene;

9. poudarja, da direktiva izrecno prepoveduje diferenciacijo pri izračunavanju premij za namene zavarovanja in z njim povezanih finančnih storitev zaradi nosečnosti in materinstva; poziva države članice, naj si bolj prizadevajo za in jasneje opredelijo varstvo pravic in socialno varstvo nosečnic na tem področju, naj jih zaščitijo pred neupravičenimi stroški, povezanimi z nosečnostjo, saj nosečnice ne bi smele imeti višjih stroškov zgolj zaradi nosečnosti, hkrati pa je treba ponudnike storitev ozaveščati o posebnem varstvu, ki se priznava nosečnicam; zlasti poudarja, da je treba zagotoviti, da se v prehodnih obdobjih pri različnih vrstah zavarovanja, predvsem pri zdravstvenem, ne bo posegalo v pravice nosečnic do enakega obravnavanja v času nosečnosti;

10. ponovno izjavlja, da lahko pravica do nediskriminacije na podlagi spola vključuje diskriminacijo zaradi spremembe spola osebe ⁽¹⁾, in poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo ženske in moški zaščiteni pred tovrstno diskriminacijo; poudarja, da direktiva v zvezi s tem zagotavlja varstvo, države članice pa lahko v nacionalnih zakonodajah opredelijo dodatne podrobne določbe; v zvezi s tem poudarja, da trinajst držav članic še ni sprejelo neposrednih pravnih določb za zaščito transspolnih oseb, ki so še vedno žrtve diskriminacije na področju dostopa do blaga in storitev ter oskrbe z njimi, ter da bi lahko z vključitvijo teh določb prispevali k širjenju ozaveščenosti o načelu nediskriminacije; poziva Komisijo, naj v svojih prihodnjih poročilih o izvajanju direktive spremlja to obliko diskriminacije;

11. obžaluje, da se ženske pri dostopu do zavarovalniških in bančnih storitev še vedno soočajo z diskriminacijo in diskriminatorno prakso, vezano na nosečnost, načrtovanje materinstva in materinstvo;

12. ugotavlja, da je lahko težavnejši dostop podjetnic do financiranja deloma povezan s težavami pri ustvarjanju ustrezne kreditne zgodovine in nabiranju vodstvenih izkušenj; poziva države članice, naj sodelujejo s finančnim sektorjem pri zagotavljanju enakosti moških in žensk pri dostopu do kapitala za samostojne podjetnike ter mala in srednja podjetja; poziva jih tudi, naj preučijo možnost uvedbe vidika enakosti spolov v strukturo poročanja o dodeljevanju posojil, oblikovanje profilov tveganja, naložbeno politiko in kadrovske strukture ter v finančne produkte; poziva Komisijo, naj

⁽¹⁾ Skupna izjava Sveta in Komisije, Dodatek k izidu postopka o predlogu direktive Sveta o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi.

Torek, 14. marec 2017

sodeluje z državami članicami pri sprejetju učinkovitih ukrepov s konkretnimi primeri za zagotovitev, da bo lahko direktiva vsem v celoti in ustrezno služila kot orodje za zaščito lastnih pravic do enakega obravnavanja pri dostopu do blaga in storitev;

13. poziva k celostnemu pristopu k ženskemu podjetništvu, s katerim bi spodbujali in podpirali ženske na poklicni poti v podjetništvu, omogočali dostop do finančnih in poslovnih priložnosti ter ustvarjali okolje, v katerem bodo lahko ženske uresničevale svoj potencial ter postale uspešne podjetnice, med drugim tako, da se jim omogoči usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja, dostop do otroškega varstva in prilagojeno usposabljanje;

Prometni sektor in javne površine

14. ugotavlja, da je prepoved nadlegovanja, vključno s spolnim nadlegovanjem in nadlegovanjem na podlagi spola, sicer vključena v nacionalno zakonodajo, vendar so ženske, transspolne in interseksualne osebe v različnih prevoznih sredstvih še vedno sistematično in pogosto žrtve različnih oblik nadlegovanja in da je še vedno treba krečiti preventivne ukrepe proti nadlegovanju, vključno z ozaveščanjem ponudnikov storitev;

15. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo izmenjavo zgledov najboljše prakse s tega področja; poziva k osredotočanju na tiste preventivne ukrepe, ki so skladni z načelom enakosti med ženskami in moškimi, kot se denimo priporoča v Konvenciji Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, ter ne omejujejo svoboščin žensk in se osredotočajo predvsem na potencialne storilce in ne na spreminjanje vedenja žensk kot potencialnih žrtev; ugotavlja, da omenjena konvencija določa, da „je uresničevanje de jure in de facto enakosti žensk in moških ključna sestavina preprečevanja nasilja nad ženskami“, zato poziva države članice in Komisijo, naj ta celoviti pristop upoštevajo v svoji politiki za odpravo nasilja proti ženskam, vključno z izvajanjem določb za preprečevanje nadlegovanja iz direktive; poziva države članice, ki omenjene konvencije še niso ratificirale, naj to storijo, Komisijo in Svet pa, naj pospešita proces pristopa EU k tej konvenciji;

16. obžaluje, da se starši in skrbniki majhnih otrok še vedno soočajo s fizičnimi in drugimi ovirami, kot je neustrezen dostop do previjalnic v prostorih ponudnikov storitev; poudarja, da je treba varovati pravice mater in očetov, da bodo imeli v družbi svojih otrok v prostorih ponudnikov storitev enake možnosti; poudarja, da je enako obravnavanje žensk in moških kot staršev in skrbnikov majhnih otrok pri uporabi storitev in dostopu do njih ključnega pomena za vsesplošno enakost spolov, saj spodbuja enako in skupno odgovornost žensk in moških za otroško varstvo; zato poziva države članice, naj širijo ozaveščenost ponudnikov storitev, da je treba staršem zagotoviti enake in varne prostore znotraj njihove namestitve;

17. ugotavlja tudi, da imajo skrbniki otrok, večinoma ženske, specifične zahteve glede dostopnosti, in spodbuja Komisijo, naj v skladu z zaključki pete konference o težavah, s katerimi se ženske soočajo v prometu, ki je potekala leta 2014 v Parizu, obravnava vse ovire in omejitve, s katerimi se soočajo ženske kot glavne uporabnice javnih prevoznih sredstev ter skrbniki na sploh; poudarja, da je bila kljub raziskavam na tem področju majhna pozornost namenjena razvoju ukrepov v prometnem sektorju ob upoštevanju vidikov spola; ugotavlja, da sta vključevanje vidika spola v zgodnje faze načrtovanja in strukturiranja prevoznih sredstev in drugih javnih površin ter izvajanje rednih ocen učinka na enakost spolov dobra in stroškovno učinkovita praksa za odpravo fizičnih ovir, ki ogrožajo enak dostop staršev in skrbnikov majhnih otrok;

18. poudarja, da so ženske v državah članicah zaradi materinstva ali nosečnosti, tudi dojenja v prostorih ponudnikov storitev, še vedno neenako obravnavane; meni, da je treba v skladu z direktivo na ravni držav članic okrepiti in dosledno

Torek, 14. marec 2017

izvajati varstvo žensk zaradi materinstva in nosečnosti, tudi dojenja; poudarja, da morajo ponudniki storitev upoštevati vodilna načela iz direktive ter nacionalno zakonodajo za njen prenos;

19. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bodo vozila in infrastruktura javnega prevoza enako dostopni in prilagojeni moškim in ženskam v vlogi ne le uporabnikov in potnikov, temveč tudi zaposlenih v sektorju;

20. poziva Komisijo, naj oceni pravila letalskih družb o omejevanju potovanja nosečnic z letalom in pomoči zanje med letom ter sprejme ukrepe, da bi letalske družbe imele usklajen pristop k temu vprašanju;

21. poziva Svet, naj sprejme stališče Parlamenta o uredbi o pravicah potnikov, kar zadeva obveznost letaliških delavcev, da otroške vozičke vrnejo potnikom takoj po izkrcanju ali zagotovijo drugačen način prevoza, da potnikom ne bi bilo treba nositi otrok po letališču do prostora za prevzem prtljage;

22. meni, da je mreža podpornih materinskih storitev, zlasti varstva v jaslih ter predšolskih in obšolskih storitev, bistvena za zagotovitev dejanskega izvajanja načela enakosti med moškimi in ženskami pri dostopu do blaga in storitev; meni, da bi morale tovrstne mreže vsebovati raven javnih storitev v skladu s potrebami prebivalstva;

23. ugotavlja, da se pri dostopu do zdravstvenega blaga in storitev še vedno beležijo diskriminacija in neenakosti, zato je treba spodbujati dostop do visokokakovostnih in brezplačnih javnih zdravstvenih storitev;

Ekonomija delitve

24. poudarja, da je mogoče direktivo uporabljati na novih področjih, zlasti zaradi digitalizacije nekaterih storitev in sektorjev ter širjenja skupnih oblik zagotavljanja storitev, kar je spremenilo dostop do blaga in storitev ter oskrbo z njimi, še vedno pa se uporablja na digitalnem področju; poudarja, da bi moralo biti nedavno sporočilo Komisije o evropski agendi za sodelovalno gospodarstvo prvi korak pri spodbujanju in učinkoviti regulaciji tega sektorja, Komisija pa bi morala v nadaljnje faze zajeti vključevanje načela enakosti spolov in upoštevati predpise direktive za zagotavljanje enakega obravnavanja žensk in moških ter za učinkovito preprečevanje nadlegovanja pri zagotavljanju storitev v okviru ekonomije delitve in ustrezno varnost;

25. meni, da je nadlegovanje poseben izziv za enakost spolov na področju storitev ekonomije delitve; poudarja, da je politika ničelne strpnosti do nadlegovanja, ki so jo sprejele številne platforme, dobra praksa, ki jo je treba v sektorju nadalje okrepiti, da pa morajo te platforme dajati prednost preprečevanju nadlegovanja ter razmisliti o uvedbi jasnih postopkov, po katerih bodo lahko uporabniki prijavljali primere zlorabe; poudarja, da je treba na osnovi direktive razjasniti določbe o odgovornosti ponudnikov blaga in storitev, tudi v primerih nadlegovanja tretjih strani, ter povezovalnih spletnih platform;

26. meni, da storitve v okviru ekonomije delitve, ki so javno dostopne in ustvarjajo dobiček, spadajo v pristojnost direktive in bi morale biti kot takšne skladne z načelom enakega obravnavanja žensk in moških;

27. v zvezi s tem ugotavlja, da na digitalnem področju „dobiček“ ne pomeni nujno denar in da se podatki čedalje bolj uporabljajo v zameno za blago in storitve;

28. poziva Komisijo, naj načelo enakosti spolov v ekonomiji delitve spremlja v okviru svojih prihodnjih poročil o uporabi direktive in naj izda posebne smernice za opredelitev primerov dobre prakse glede zaščite enakega obravnavanja žensk in moških pri storitvah, ki se nudijo v ekonomiji delitve;

Torek, 14. marec 2017

Različno obravnavanje

29. poudarja, da se je uporaba člena 4(5) izkazala za velik izziv pri izvajanju direktive in je najpogostejši razlog za pritožbe, ki jih prejmejo organi za enakost v državah članicah in se nanašajo predvsem na rekreacijski in razvedrilni sektor;

30. poudarja, da je – kljub nejasnosti v zvezi z uporabo člena 4(5) direktive – glavni namen tega odstopanja ustvariti priložnosti za nadaljnjo krepitev enakosti med ženskami in moškimi pri zagotavljanju blaga in storitev;

31. ugotavlja, da obstajajo različne prakse, npr. v primerih, ko se storitve zagotavljajo samo moškim ali samo ženskam ali ko se za isto storitev zaračuna različna cena; poudarja, da bi bilo treba uporabo diferencirane obravnave ocenjevati za vsak primer posebej, da bi ugotovili, ali jo upravičuje legitimni cilj, kot je določeno v direktivi;

32. spodbuja organe za enakost in organizacije za varstvo potrošnikov, naj širijo ozaveščenost ponudnikov storitev o omejitvah in pogojih za različno obravnavanje ter okrepijo ozaveščenost uporabnikov storitev o pravicah do enakega obravnavanja, saj se pogosto poroča, da uporabniki niso seznanjeni z veljavnimi določbami na področju blaga in storitev;

33. meni, da je razmeroma majhno število pozitivnih ukrepov na podlagi člena 4(5) v državah članicah pomanjkljivost pri izvajanju direktive; poziva k spodbujanju oblik pozitivnih ukrepov na podlagi legitimnega cilja, pri čemer obstaja neposredna povezava med prednostno obravnavo in pomanjkljivostmi, ki jih je treba preprečiti ali odpraviti, kot je zaščita žrtev spolnega nasilja v zatočiščih, namenjenih samo moškim ali samo ženskam;

34. ponovno poziva Svet, naj preuči vse možnosti za zagotovitev, da bo predlagana direktiva o enakem obravnavanju čim prej sprejeta, s čimer bo zagotovljena celovita enakopravna zaščita pred diskriminacijo na podlagi spola, rase ali etničnega izvora, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti;

Priporočila za izboljšanje uporabe direktive

35. poziva Komisijo, naj skupaj z zadevnimi državami članicami s konkretnimi ukrepi prednostno obravnava vprašanja glede prenosa in jim pomaga pri doslednejšem izvajanju direktive;

36. poudarja, da imajo organi za enakost ključno vlogo pri spremljanju ter zagotavljanju doslednega uveljavljanja pravic iz direktive na nacionalni ravni, da pa se podeljene pristojnosti v zvezi s ponudbo in dostopom do blaga ter učinkovitost pri izpolnjevanju opredeljenih ciljev razlikujejo; poziva države članice, naj v skladu z določbami direktive in nacionalne zakonodaje organom za enakost zagotovijo ustrezne pristojnosti in neodvisnost ter zadostna sredstva, da bodo lahko učinkovito izpolnjevali svoje glavne naloge, kot so nudenje neodvisne podpore žrtvam diskriminacije pri vlaganju pritožb, izvajanje neodvisnih raziskav v zvezi z diskriminacijo, objavljanje neodvisnih poročil in priporočil, širjenje ozaveščenosti o direktivi ter odprava stereotipov o vlogah spolov pri ponudbi in dostopu do blaga in storitev; meni, da bi bilo treba nacionalne organe za enakost ustrezno podpreti pri neodvisnem in učinkovitem opravljanju njihovih nalog na področju spodbujanja, spremljanja in podpiranja enakega obravnavanja;

37. poziva Komisijo, naj okrepi sodelovanje z organi za enakost pri ugotavljanju, ali vse države članice izpolnjujejo določbe v zvezi z njihovimi pristojnostmi, ter zagotavlja podporo pri sistematičnem ugotavljanju glavnih težav in izmenjavi zgledov najboljše prakse; Komisijo poziva, naj zbere zglede najboljše prakse in jih da na razpolago državam članicam, da bi tako zagotovila potrebna sredstva za podporo pozitivnih ukrepov in boljše izvajanje zadevnih določb na nacionalni ravni;

38. poudarja, da se lahko dostop do sodnega varstva izboljša, tako da se neodvisnim organom za enakost podelita pristojnost za zagotavljanje podpore, tudi brezplačne pravne pomoči, ter pravica do zastopanja posameznikov v primerih domnevne diskriminacije;

Torek, 14. marec 2017

39. poziva Komisijo, naj pozorno spremlja učinkovitost nacionalnih pritožbenih organov in postopkov v okviru izvajanja direktive ter zagotovi pregledne in učinkovite pritožbene mehanizme, vključno z odvračilnimi sankcijami;
40. poziva Komisijo, države članice in organe za enakost, naj po možnosti v sodelovanju z organizacijami za varstvo potrošnikov tako ponudnike storitev kot uporabnike ozaveščajo o določbah direktive, da bi izvajali načelo enakega obravnavanja na tem področju in zmanjšali število neprijavljenih kršitev direktive;
41. poziva Komisijo, naj glede na obstoječe vrzeli pri praktični uporabi direktive pozove Evropsko mrežo pravnih strokovnjakov, naj v sodelovanju z organi za enakost izvede celovito študijo, pri tem pa upošteva tudi medsektorske oblike neenakosti med spoloma ter večplastno diskriminacijo, ki zajema vrsto občutljivih družbenih skupin, naj še naprej izvaja spremljanje ter podpira države članice pri zbiranju podatkov in jih spodbuja k temu, s čimer bi uresničili ves potencial direktive; poziva države članice, naj zbirajo bolj celovite, primerljive specifične podatke o nadlegovanju in spolnemu nadlegovanju na področju enakega dostopa do blaga in storitev, da bi jih ločeno obravnavali glede na razloge za diskriminacijo, pri tem spodbuja okrepljeno sodelovanje z ustreznimi institucijami; poziva Komisijo, naj vzpostavi javno zbirko podatkov o ustreznih zakonodaji in sodni praksi na področju enakega obravnavanja spolov, da bi širili ozaveščenost o uporabi pravnih določb na tem področju;
42. poudarja, da je področje oglaševanja povezano s področjem blaga in storitev, ki se potrošnikom predstavljajo predvsem z oglaševanjem; poudarja pomen oglaševanja o ustvarjanju, ohranjanju in oblikovanju spolnih stereotipov in diskriminatornih upodobitev žensk; zato poziva Komisijo, naj izvede študijo o enakosti spolov v oglaševanju, razišče potrebo in možnosti za izboljšanje enakega obravnavanja žensk in moških na področju oglaševanja ter spodbuja zglede najboljše prakse na tem področju; pozdravlja nacionalne predpise in smernice o enakosti med ženskami in moškimi v medijih ter poziva države članice, naj te določbe po potrebi okrepijo, da bi zagotovile enako obravnavanje žensk in moških;
43. poziva države članice, naj spodbujajo dialog z ustreznimi deležniki, ki imajo legitimen interes prispevati k boju proti diskriminaciji na podlagi spola na področju dostopa do blaga in storitev ter oskrbe z njimi;
44. poziva države članice in Komisijo, naj pri krepitvi izvajanja direktive glede vključevanja načela enakosti spolov upoštevajo sektorski pristop;
45. poziva Komisijo, naj pri spremljanju in podpiranju držav članic pri izvajanju direktive bolje usklajuje zahteve iz direktive in drugih direktiv o enakosti;
- o
- o o
46. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.
-